

Řekli o růženci...

Svatý Alfons prý když neměl čas na modlitbu, tak raději nešel na oběd a pomodlil se růženec.

Papež Jan Pavel II. měl moc rád modlitbu růžence a často ji lidem doporučoval. Byl to on, kdo sepsal růženec světla (k radostnému, bolestnému a slavnému).

Jedné věřící paní zemřel bratr. Hned ráno šla za knězem (jmenoval se P. Pio) a ptala se, co má udělat, aby šel její bratr do nebe. Kněz jí odpověděl: „A neřekl jsem ti to dnes v noci? Pomodli se dvě stě růženců a tvůj bratr půjde rovnou do nebe.“ Až pak si žena vzpomněla, že jí to skutečně kněz ve snu řekl.

Také Matka Tereza chodila všude s růžencem v ruce. Modlila se ho na ulici a všude mezi nemocnými a ubohými lidmi, kam přišla.

Svatý Jan Bosco a svatý Vincenc z Pauly radili, že si můžeme rozdělit růženec na celý den. Jeden desátek se můžeme pomodlit hned ráno po probuzení, jeden třeba před snídaní, po obědě, další odpoledne a večer.

Svatý Ignác z Loyoly nosil růženec všude s sebou a dokonce s ním chodil i spát. Když se v noci probudil, začal se modlit.

Víš, v čem je největší „tajemství“ růžence? Mnoho lidí si myslí, že to je modlitba k Panně Marii. Ale když se zamýšlíš o jednotlivých tajemstvích, vlastně si připomínáš události ze života Pána Ježíše a zveš k tomu na pomoc Pannu Marii. Pokud ji přizveš, aby tě

vedla na cestě k Pánu Ježíši, nemůžeš

.....